

Arrest

nr. 340 800 van 10 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar ouders X en X, op 19 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2025.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 28 oktober 2025 waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar een latere datum.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat N. EL JANATI. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart van Servische nationaliteit te zijn en op [...] 2012 te zijn geboren.

Op 6 maart 2025 dient ze als begeleide minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 mei 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Rom machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 6 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je hebt de Servische nationaliteit en bent Rom van origine.

Toen je tien of elf jaar oud was heb je Servië verlaten met je vader D.S. (o.v. [...]), je moeder D.R. (o.v. [...]), je zussen A. en S. en je broer S. Op 7 november 2023 dienden je mama en papa in België een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In België werd je zus A. geboren. Op 8 juli 2024 oordeelde het CGVS dat het verzoek van je ouders kennelijk ongegrond was. In beroep werd deze beslissing integraal bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 3 maart 2025 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Je moeder deed op 6 maart 2025 afstand van haar eerste volgend verzoek. Het CGVS oordeelde op 10 april 2025 dat het eerste volgend verzoek van je vader niet ontvankelijk is. Jouw vader ging niet in beroep tegen deze beslissing. De beslissingen in het kader van het eerste en tweede verzoek van je ouders zijn bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 6 maart 2025 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan haal je aan dat je in Servië in armoede op straat zou moeten leven, dat jullie niet kunnen rekenen op goede medische zorgen, dat jij en je broer en zussen gepest zullen worden op school, dat je papa in Servië geslagen werd door politieagenten omdat ze dachten dat hij wilde stelen, dat je papa misschien een gevangenisstraf gaat moeten uitzitten omdat hij het door hem geleende bedrag niet kan terugbetalen en dat jij de Servische taal vergeten bent.

Ter staving van jouw verzoek legde je bij de Dienst Vreemdelingenzaken je Servisch paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun

verzoeken van 7 november 2023 en 3 maart 2025 waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Net zoals je moeder en je vader vrees je bij terugkeer naar Servië dat jullie op school gepest zullen worden, dat je vader misschien gearresteerd wordt omdat hij de lening, die hij aanging om jullie reis te bekostigen, niet kan terugbetalen, dat jullie op straat in armoede zullen leven en dat jullie in Servië niet kunnen rekenen op goede medische zorgen (CGVS, p.3,4,5). Verder wijs je erop dat je vader in Servië geslagen werd door politieagenten omdat ze verkeerdelijk dachten dat je papa wilde stelen (CGVS p.5). Deze motieven werden reeds door jouw ouders in hun verzoeken, en dus ook in jouw naam als vergezellende minderjarige, aangehaald en werden door het CGVS en door de RvV beoordeeld. Daarnaast stel je dat je de Servische taal vergeten bent (CGVS, p.3). Je ouders beheersen echter het Servisch en praten ook soms Servisch met jou (CGVS, p.4). Dat je je terug zou moeten inwerken in de Servische taal, eventueel met behulp van je ouders, kan niet beschouwd worden als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je paspoort vormt slechts een indicatie van je identiteit en reisweg en kan bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989 (hierna: Kinderrechtenverdrag), artikel 1, A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikelen 3 en 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), artikelen 4, 13, 15 en 23 van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/2 tot 48/7, 57/6, 57/1 en 62 van de Vreemdelingenwet en de beginselen van redelijkheid en behoorlijk bestuur.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en meent dat ze wel eigen feiten heeft aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen. Ze werpt op dat er in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van haar etnische minderheidsachtergrond, meer bepaald de Roma-minderheid. Er wordt ook geen melding gemaakt dat zowel verzoekster als haar familie een Albanese achternaam dragen. Gezien de bestaande discriminatie van zowel Roma als Albanezen in Servië, vreest verzoekster in haar land van herkomst als 'dubbele minderheid' te worden beschouwd en vreest ze dubbele discriminatie door de Servische bevolking en autoriteiten. Verzoekster vermeldt in de inventaris der stukken bij haar verzoekschrift verschillende landenrapporten en artikelen die volgens haar aantonen dat Roma en Albanezen in Servië al jarenlang worden blootgesteld aan systematische discriminatie. Verzoekster vreest in dit verband geen toegang te krijgen tot gezondheidszorg en onderwijs. Tot slot wijst verzoekster op de rechtstreekse werking van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag door de gecombineerde lezing van dit artikel met artikel 8 van het EVRM en de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet waardoor bij alle beslissingen die op een kind betrekking hebben, rekening moet worden gehouden met de belangen van het kind. Verzoekster meent dat in casu de bestreden beslissing veel te algemeen en stereotiep gemotiveerd is waardoor niet kan worden aangenomen dat er rekening is gehouden met het belang van het kind.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster somt in de inventaris der stukken bij haar verzoekschrift in stukken 2 t.e.m. 15 landenrapporten en artikelen op waarvan zij telkens de weblinks vermeldt.

3. Aanvullende nota

Op 14 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus: Servië – Algemene situatie* van 6 januari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, DOC 2479/001*, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108*).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *“Practical Guide on Subsequent Applications”*, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

5.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen*

feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Op 7 november 2023 dienden de ouders van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze vreesden bij terugkeer in Servië slecht behandeld en gediscrimineerd te worden omwille van hun Roma-origine en hun moslim-geloofsovertuiging. Op 8 juli 2024 besloot de commissaris-generaal tot de kennelijk ongegrondheid van hun verzoek om internationale bescherming omdat Servië beschouwd wordt als een veilig land van herkomst en verzoeksters ouders geen substantiële redenen hebben opgegeven die aantonen dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd. In beroep werden deze beslissingen door de Raad bevestigd bij arrest nr. 321 356 van 7 februari 2025.

Op 3 maart 2025 dienden de ouders van verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters moeder deed op 6 maart 2025 afstand van haar volgend verzoek. Inzake het volgend verzoek van verzoeksters vader besloot de commissaris-generaal op 10 april 2025 tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Verzoeksters vader ging niet in beroep tegen deze beslissing. De eindbeslissingen in het kader van het eerste en tweede verzoek om internationale bescherming van verzoeksters ouders zijn bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 6 maart 2025 dient verzoekster als begeleide minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 juni 2025 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en besluit op basis van volgende vaststellingen dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 7 november 2023 en 3 maart 2025 waarvoor de beslissingen nu definitief zijn. Net zoals je moeder en je vader vrees je bij terugkeer naar Servië dat jullie op school gepest zullen worden, dat je vader misschien gearresteerd wordt omdat hij de lening, die hij aanging om jullie reis te bekostigen, niet kan terugbetalen, dat jullie op straat in armoede zullen leven en dat jullie in Servië niet kunnen rekenen op goede medische zorgen (CGVS, p.3,4,5). Verder wijs je erop dat je vader in Servië geslagen werd door politieagenten omdat ze verkeerdelijk dachten dat je papa wilde stelen (CGVS p.5). Deze motieven werden reeds door jouw ouders in hun verzoeken, en dus ook in jouw naam als vergezellende minderjarige, aangehaald en werden door het CGVS en door de RvV beoordeeld. Daarnaast stel je dat je de Servische taal vergeten bent (CGVS, p.3). Je ouders beheersen echter het Servisch en praten ook soms Servisch met jou (CGVS, p.4). Dat je je terug zou moeten inwerken in de Servische taal, eventueel met behulp van je ouders, kan niet beschouwd worden als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je paspoort vormt slechts een indicatie van je identiteit en reisweg en kan bovenstaande beoordeling niet wijzigen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft.

5.4. Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat er in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met haar Roma-origine en Albanese achternaam, in haar inventaris van stukken verwijst naar verschillende landenrapporten en artikelen om systematische dubbele discriminatie van Roma en Albanen in Servië aan te tonen en in dit verband vreest geen toegang te krijgen tot gezondheidszorg en onderwijs, merkt de Raad op dat deze asielmotieven ook reeds door haar ouders werden aangehaald in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en dat hierover reeds omstandig werd gemotiveerd door de commissaris-generaal en de Raad. In het arrest nr. 321 356 van 7 februari 2025 heeft de Raad het volgende geoordeeld:

“Verder erkennen verzoekende partijen nog dat zij in Servië konden werken en een huis konden huren, dat zij kindergeld ontvingen, dat hun kinderen onderwijs genoten en dat zij enige toegang tot de gezondheidszorg hadden, doch zij wijzen er hierbij op dat zij op hun werk beledigd werden en slechts een beperkte verloning kregen, dat het huis dat zij huurden zich in een erbarmelijke staat bevond, dat het kindergeld niet volstond, dat zij niet geïnformeerd werden over andere hulp die zij konden krijgen, dat hun kinderen op school werden

gepest en dat de gezondheidszorg in Servië tot een minimum was beperkt en zij er slecht werden behandeld omwille van hun etnische afkomst. De Raad oordeelt evenwel dat verzoekende partijen niet aantonen dat de door hen ervaren discriminatie als Rom (of als moslim) in Servië van die aard, intensiteit en draagwijdte is dat deze gelijkgeschakeld dient te worden met vervolging of ernstige schade. Daarenboven dient, zoals ook reeds bemerkt in de bestreden beslissingen, te worden onderstreept dat verzoekende partijen zich betreffende deze problemen op geen enkel moment gericht hebben tot de Servische autoriteiten, noch tot één van de organisaties in Servië die opkomen voor de Roma-gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Nochtans blijkt uit de door verwerende partij aangehaalde "COI-Focus" betreffende "Servië. Algemene situatie" van 5 december 2023 dat er in Servië wel degelijk beschermingsmogelijkheden aanwezig zijn, ook voor Roma. Door verzoekende partijen wordt geen andersluidende informatie bijgebracht waaruit blijkt dat deze informatie waarop verwerende partij zich steunt niet (langer) correct of actueel is. Ook uit de in het verzoekschrift geciteerde informatie, afkomstig van verschillende internationale rapporten, kan niet worden afgeleid dat de problemen van discriminatie waarmee Roma in Servië worden geconfronteerd in het algemeen die aard, intensiteit en draagwijdte hebben dat deze beschouwd zouden kunnen worden als vervolging of ernstige schade, noch dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Ten slotte verwijzen verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog op algemene wijze naar de corruptie in Servië, doch hiermee tonen zij geenszins in concreto aan dat het hen in Servië aan nationale bescherming ontbeert, temeer nu uit voormelde landeninformatie blijkt dat, hoewel hervormingen nog steeds nodig zijn, er door de Servische autoriteiten ook maatregelen worden genomen om corruptie te bestrijden."

Bij aanvullende nota van 14 oktober 2025 heeft de commissaris-generaal bovenstaande landeninformatie geactualiseerd en bevestigd (COI Focus: Servië Algemene situatie, van 6 januari 2025). Verzoekster werpt hier geen ander licht op. Uit de door haar in de inventaris opgenomen informatie kan evenmin worden afgeleid dat de problemen van discriminatie waarmee Roma en Albanezen in Servië worden geconfronteerd in het algemeen die aard, intensiteit en draagwijdte hebben dat deze beschouwd zouden kunnen worden als vervolging of ernstige schade, noch dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Er zijn in casu ook geen indicaties dat verzoekster in Servië geen onderwijs zou kunnen genieten om redenen die verband houden met de criteria van het Vluchtelingenverdrag dan wel dat haar intentioneel onderwijs zou worden ontzegd om andere redenen eigen aan haar persoon. Evenmin liggen er indicaties voor dat zij geen toegang zou kunnen krijgen tot de gezondheidszorg. Uit de door haar in de inventaris opgenomen informatie, blijkt niet dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst geen toegang zal krijgen tot onderwijs of tot de nodige zorgen die zij ooit zou nodig hebben.

5.5. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.6. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming zoals voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de artikelen 48/2 tot 48/7 van de Vreemdelingenwet zijn om deze reden niet dienstig.

5.7. Wat betreft het betoog van verzoekster dat rekening dient te worden gehouden met het hoger belang van het kind, waarbij zij verwijst naar artikel 3 van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: Kinderrechtenverdrag), beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In casu komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, quod in casu, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook

binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het 'belang van het kind' is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekster en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Zo werd verzoekster gehoord door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van haar advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op haar van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling van het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoekster. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind en het bekritisieren van de motivering van de bestreden beslissing als te algemeen en stereotiep, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoekster niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in casu te oordelen dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

5.8. Waar verzoekster aanvoert dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in de motivering van de bestreden beslissing op afdoende wijze aantoont dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.9. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS